

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

13 октомври 1992 година*

„Рибарство – Регламент за разпределяне на квотите за улов между държавите-членки – Акт за присъединяване на Испания и Португалия”

По съединени дела C-63/90 и C-67/90

Португалската република, за която се явяват г-н професор João Mota de Campos, г-н Luís Inês Fernandes, директор на правната служба на Генералната дирекция за Европейските общности в Министерството на външните работи, г-н Marcelo Vasconcelos, директор на кабинета за проучвания и планиране в Министерството на земеделието, рибарството и храните, и г-жа Maria Luisa Duarte, правен съветник в Генералната дирекция за Европейските общности в Министерството на външните работи, в качеството на представители със съдебен адрес в Люксембург в португалското посолство, 33, allée Scheffer,

и

Кралство Испания, за което първоначално се явява г-н Carlos Bastarreche Sagües, а в последствие г-н Alberto Navarro González, генерален директор по правното и институционално координиране на Общността, и от г-жа Rosario Silva de Lapuerta, abogado del Estado, ръководител държавната правна служба, натоварена да представлява испанското правителство пред Съда на ЕО, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург, 4-6, boulevard E. Servais,

ищци,

срещу

Съвета на европейските общности, за който се явява г-н Arthur Alan Dashwood, директор на правната служба, и г-н John Carbery, правен съветник подпомагани, от една страна от г-н Jorge Monteiro, а в последствие от г-н Amadeu Lopes Sabino, и от друга страна от г-н Germán-Luis Ramos Ruano, членове на правната служба, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург при г-н Xavier Herlin, директор на Дирекцията по правните въпроси на Европейската инвестиционна банка, 100, boulevard Konrad Adenauer, Kirchberg,

ответник,

подпомогнат от

Комисията на Европейските общности, за която се явява г-н Robert Caspar Fischer, и съответно г-н Herculano Lima и г-н Francisco José Santaolalla, правни

* Език на производството то: португалски (по дело C-63/90); испански (по дело C-67/90).

съветници, в качеството на представители, със съдебен адрес Люксембург при г-н Roberto Hayder, представител на правната служба, Centre Wagner, Kirchberg,

Федерална република Германия, за която се явяват г-н Ernst Röder, Regierungsdirektor във Федералното министерство на икономическите въпроси и г-н Joachim Karl, Oberregierungsrat в същото министерство, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург в германското посолство , 20-22, avenue Émile Reuter,

Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явява г-н J. E. Collins, от Treasury Solicitor's Department, в качеството на представител, подпомаган от адв. Christopher Vajda, barrister, със съдебен адрес в Люксембург в посолството на Обединеното кралство, 14, boulevard Roosevelt,

встъпили страни,

с предмет отмяна на Регламент (ЕИО) № 4054/89 на Съвета от 19 декември 1989 г. относно разпределението за 1990 г. на квотите за улов на Общността във водите на Гренландия (ОВ L 389, стр. 65),

СЪДЪТ,

в състав: г-н O. Due, председател, г-н C. N. Kakouris и г-н M. Zuleeg, председатели на състав, г-н G. F. Mancini, г-н R. Joliet, г-н J. C. Moitinho de Almeida и г-н M. Díez de Velasco, съдии,

генерален адвокат: г-н C. O. Lenz,

секретар: г-н D. Triantafyllou, администратор,

предвид Доклада от съдебното заседание,

след като изслуша устните състезания на страните в съдебното заседание от 18 февруари 1992 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 6 май 1992 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С искиви молби, подадени в секретариата на Съда, съответно на 14 и 16 март 1990 г., Португалската република и Кралство Испания по силата на член 173, алинея 1 от Договора за ЕИО са поискали отмяната на Регламент (ЕИО) № 4054/89 на Съвета от 19 декември 1989 г. относно разпределянето за 1990 г. на квотите за улов на Общността във водите на Гренландия (ОВ L 389, стр. 65). Този регламент е последвал Споразумението за риболов между Общността, от една страна, и датското правителство и местното правителство на Гренландия от друга страна (ОВ 1985 г., L 29, стр. 9), и Протокола за определяне на условията

за риболов, предвидени в споразумението посочено по-горе (ОВ 1989 г., L 389, стр. 83) относно квотите за улов на Общността в гренландски води за периода от 1 януари 1990 г. до 31 декември 1994 г.

2. Съветът е приел спорния регламент въз основа на член 11 от Регламент (ЕИО) № 170/83 на Съвета от 25 януари 1983 г., за въвеждане на режим на Общността за опазването и управлението на рибните ресурси (ОВ L 24, стр. 1). Този режим предвижда, *inter alia*, мерки за опазване, които съгласно член 2 могат да съдържат освен другите неща, ограничаване на риболовното усилие, и по-специално ограничаване на улова.

3. В това отношение член 3 от Регламент № 170/83 предвижда, че когато за един вид и подобни на него видове, е необходимо да се ограничи обема на уловите, общия допустим улов по запас или група запаси (наричан по-нататък „ОДУ“), разполагаемата част за Общността, а също така, при необходимост, и общия улов, отпуснат за трети страни и специфичните условия, при които трябва да се осъществява този улов се определят всяка година. Разполагаемата част за Общността се увеличава с общия улов на Общността, извършен извън водите, които са под юрисдикцията или суверенитета на държавите-членки.

4. Освен това член 4, параграф 4 от Регламент № 170/83 предвижда, че: „обемът на улова, разполагам за Общността, посочен в член 3 се разпределя между държавите-членки, така че всяка държава-членка да може да осигури относителна стабилност на дейностите, упражнявани по всеки от разглежданите запаси“. Параграф 2 от същия член предвижда от друга страна, че Съветът, като се произнася по процедурата, предвидена в член 43 от Договора и въз основа на доклад, който трябва да бъде представен от Комисията преди 31 декември 1991 г. относно положението на рибарството в Общността, икономическото и социално развитие на крайбрежните области и състоянието на запасите, както и тяхното предвидимо развитие, определя корекциите, които може да са необходими при разпределението на ресурсите между държавите-членки.

5. Накрая член 11 от Регламент № 170/83 предвижда, че избора на мерки за опазване, определянето на ОДУ и обема, разполагам за Общността и разпределянето на този обем между държавите-членки се определя от Съвета като се произнася с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията. Регламентите, които определят ОДУ за видовете риби, чието опазване трябва да се осигури, и които разпределят обема на улов, разполагам за Общността между държавите-членки се приема всяка година върху тази база от 1983 г.

6. С Регламент (ЕИО) № 172/83 на Съвета от 25 януари 1983 г. за определяне, за някои рибни запаси или групи рибни запаси, налични в риболовната зона на Общността, на общия допустим улов за 1982 г., на частта от улова, която е на разположение на Общността, на разпределението на тази част между държавите-членки и на условията за риболов на общия допустим улов (ОВ L 24, стр. 30), Съветът е пристъпил към разпределянето на наличните ресурси във водите на Общността според трите критерии, отбелязани в преамбюла на този регламент: традиционните риболовни дейности, специфичните нужди на отделните региони, зависими от рибарството и свързаните промишлености, както и загубата на възможности за риболов във водите на трети страни.

7. Същите тези критерии са послужили за основа на разпределението на наличните ресурси извън водите на Общността по силата на споразумения с трети страни, и които са били обект на различни регламенти на Съвета. Такъв е случая с Регламент (ЕИО) № 173/83 от 25 януари 1983 г. за изменение на Регламент (ЕОИ) 370/82 относно управлението и контрола на някои квоти за улов, отпуснати за 1982 г. на плавателни съдове под флага на една от държавите-членки, и които извършват риболов в регулаторната зона, определена от NAFO (ОВ L 24, стр. 68), Регламент № 174/83 за разпределяне между държавите-членки на квотите за улов, отпуснати през 1982 г. за Общността в рамките на споразумение за риболов между Общността и Канада (ОВ L 24, стр. 70), Регламент № 175/83 за разпределяне на някои квоти за улов между държавите-членки за плавателни съдове, които извършват риболов в икономическата зона на Норвегия и в риболовната зона, разположена около Jan Mayen (ОВ L 24, стр. 72), и Регламенти № 176/83 и № 177/83 за разпределяне на квотите за улов между държавите-членки за плавателни съдове, които извършват риболов във водите на Швеция (ОВ L 24, стр. 75) и в тези на Фарьорските острови (ОВ L 24, стр. 77).

8. Процентите на разпределение, определен въз основа на риболовните дейности през референтния период 1973 - 1978 г. и приведен в отпуснатите количества, не са променени от 1983 г. и са били използвани за всички разпределения, осъществявани в последствие. Приемането на Португалската република и на Кралство Испания в Общността на 1 януари 1986 г. не е довело до никаква промяна във формулата за разпределение, тъй като двете държави-членки останаха извън него.

9. За пълните подробности относно приложимата правна уредба на Общността, развитието на производството, както и правните основания и доводите на страните, се прави позоваване на Доклада от съдебното заседание. Тези данни на преписката по делото по-нататък се упоменават или обсъждат само доколкото е необходимо за мотивирането на Съда.

10. В подкрепа на техния иск, ищците се позовават на серия от правни основания, които могат да бъдат събрани в три групи, а именно същественото процесуално нарушение, нарушението на принципа за относителна стабилност на риболовните дейности и нарушението на общите принципи на правото на Общността.

По правните основания, изведени от същественото процесуално нарушение

11. Португалската република изтъква на първо място, че спорният регламент е нарушил процедурата, предвидена в член 43 от Договора, на която в него не се прави никакво позоваване. Тя заявява в това отношение, че изискването за правна сигурност не може да бъде задоволено нито чрез позоваване на Договора за ЕИО в неговата цялост, нито чрез позоваване на Регламент № 170/83, посочен по-горе.

12. След това изтъкна, че спорният регламент е в нарушение на член 190 от Договора, доколкото не уточнява причините фактически или правни, които са накарали Съвета да разпредели наличните квоти между някои държави-членки,

като изключва други, като ищите, които при все това са показали своя интерес в това отношение.

13. Португалската република накрая изтъкна, че спорния регламент е бил приет преди влизането в сила, дори и временно, на Протокола за наличния рибен ресурс във водите на Гренландия, посочен по-горе. Тя подчерта, че в това отношение упоменатият протокол е бил формално одобрен от името на Общността само по силата на Регламент (ЕИО) № 2647/90 на Съвета от 16 юли 1990 г. относно сключването на втория протокол, посочен по-горе (ОВ L 252, стр. 1), и че временното прилагане на този протокол е било решено със споразумение между договарящите страни чрез размяна на писма на 21 декември 1989 г.

14. Що се отнася до правната основа на спорния регламент, трябва да се отбележи, че той изрично се базира на член 11 от Регламент № 170/83, посочен по-горе, който като се позовава по-специално на член 4, параграф 1 от същия този регламент, дава право на Съвета, като се произнася с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, да определи разпределението на обема улов между държавите-членки, който е на разположение на Общността. Тъй като Регламент № 170/83 се по себе си се базира на член 43 от Договора, член 11 от него представлява уместна и достатъчна правна основа за приемането на спорния регламент. Всъщност, както Съдът е заявил в своето решение от 16 юни 1987 г., по дело *Romkes*, точка 16 (46/86, Recueil стр. 2681), би могло да се изисква само всички детайли на регламентите относно селскостопанската политика да са установени от Съвета според процедурата на член 43 от Договора; от друга страна, за целите на тази разпоредба е достатъчно основните елементи на урежданата област да са приети в съответствие с процедурата, която предвижда; разпоредбите за изпълнение на базовите регламенти могат всъщност да бъдат приети от Съвета съгласно процедура, различна от тази, предвидена в посочения член 11.

15. Следователно това правно основание трябва да бъде отхвърлено.

16. Що се отнася до твърдяното отсъствие в мотивите на спорния регламент на всякакви уточнения по отношение на причините практически или правни, довели Съвета до това да облагодетелства някои държави-членки от разпределението и да изключи по-специално ищите, трябва да се припомни, че съгласно постоянна съдебна практика на Съда, мотивация, изисквана от член 190 от Договора трябва да бъде адаптирана към естеството на съответния акт. Тя трябва да показва по ясен и недвусмислен начин мотивирането на органа на Общността, издал акта, така че заинтересуваните да разберат причините за взетата мярка, а Съдът да може да упражни своя контрол. Освен това от тази съдебна практика следва, че не би трябвало да се изисква мотивацията на един акт да определя различните фактически и правни елементи, които го съставляват, след като този акт попада в общата схема на цялото, от което е част (вж., по-специално Решение от 22 януари 1986 г., по дело *Eridania*, 250/84, Recueil стр. 117, точки 37 и 38).

17. Петото съображение от спорния регламент изрично се позовава на основния критерий за всяко разпределение на рибните ресурси, а именно този на

гарантиране на всяка държава-членка относителна стабилност на разглежданите риболовни дейности, предвидена в член 4 от Регламент № 170/83, посочен по-горе. Трябва също така да се има предвид, че спорният регламент е част от цяла серия регламенти, някои, от които предхождат приемането и прилагат същия базов критерий. Трябва следователно да заключи, че той отговаря на изискванията за мотивация на член 190 от Договора, както бяха припомнени по-горе.

18. Следователно това правно основание трябва да бъде отхвърлено.

19. Накрая правното основание, изведено от факта, че спорният регламент бил приет преди влизането в сила, дори и временно, на втория протокол за наличния рибен ресурс във водите на Гренландия, трябва също да бъде отхвърлено. Достатъчно е всъщност да се констатира, че във всеки случай и в съответствие с член 3 от него, упоменатият регламент е влязъл в сила на 1 януари 1990 г., а именно същия ден, в който упоменатия протокол е влязъл в сила по силата на Решение 89/650/ЕИО на Съвета от 19 декември 1989 г. относно сключването на споразумение под формата на размяна на писма относно временното му прилагане (OБ L 389, стр. 80).

20. От изложените съображения следва, че правните основания, изведени от същественото процесуално нарушение, трябва да бъдат отхвърлени в тяхната цялост.

По правното основание, изведено от нарушението на принципа за относителна стабилност на риболовните дейности

21. Ищите твърдят, че като приема спорния регламент, който ги изключва от разпределението, Съветът е приложил по много суров начин и следователно неправилно принципа за относителна стабилност на риболовните дейности, записан в член 4, параграф 1 от Регламент № 170/83, посочен по-горе, и по този начин не е взел предвид техните законни претенции да получат рибни ресурси, които са на разположение извън Общността, предоставени на Общността като цяло.

22. В подкрепа на тяхното твърдение, ищите привеждат основно три аргумента.

23. На първо място те подчертават, че втория протокол към споразумението с Гренландия предлага, в сравнение с първия протокол от 1985 г. на Общността значително нарастване на възможностите за риболов, от които по-специално допълнителни 7 500 тона атлантическа треска. Това нарастване би трябвало да доведе Съвета да включи ищите в разпределението, запазвайки интересите на държавите-членки, които вече са се ползвали от него.

24. На второ място ищите смятат, че договореностите за преразглеждане, посочени в член 4, параграф 2 от Регламент № 170/83, посочен по-горе, не представлява единствения начин за адаптиране на формулата за разпределение, определена през 1983 г. към нови обстоятелства. Самият Съвет е признал, в една декларация, вписана в протокола по време на приемането на Регламент №

170/83, че дори преди формалното преразглеждане на системата за разпределение би могло, при преценяване на относителната стабилност на квотите за предоставяне на държавите-членки, да се вземат предвид различни обстоятелства, които биха могли да засегнат по съществен начин общото положение, което е определило първоначалното разпределение. Приемането на две нови държави-членки представлява съществена промяна на това положение, като първоначално това което е било предвидено за десет държави-членки, вече не отговаря на действителния състав на Общността. И фактът, че в акта за присъединяване не се упоменава нищо означава, че принципа за относителна стабилност на риболовните дейности трябва да се прилага като се има предвид новия състав на Общността.

25. Според Кралство Испания възможностите за риболов, установени в Протокола от 1985 г. систематично не са били изпълнявани от държавите-членки, на които са били отпуснати. Следователно, дори и при отсъствието на допълнителни квоти, принципът за относителна стабилност на риболовните дейности не би бил нарушен, ако на други държави-членки са били давани възможности за риболов след като държавите-членки, които са имали квоти никога не са успели да ги изпълнят докрай.

26. Преди да бъдат разгледани тези различни аргументи, трябва да се припомни, че в Решение от 16 юни 1987 г., по дело Romkes, посочено по-горе, Съдът вече имал възможност да се произнесе по съвместимостта с изискванията за относителна стабилност на риболовните дейности, формулирана в Регламент № 170/83 г. и за разпределението на квотите, направено след първоначалното разпределение след 1983 г. В точка 17 от това решение, Съдът е заявил, че това изискване за относителна стабилност трябва да се разбира като поддържане на фиксиран процент за всяка държава-членка в това разпределение. Той е уточнил в това отношение, че като се предвидят уточнения, които могат да се окажат необходими в разпределението на ресурсите между държавите-членки, те ще бъдат решавани от Съвета съгласно процедурата на член 43 от Договора. Член 4, параграф 2 от същия регламент показва, че първоначалното разпределение е осъществено в съответствие с член 4, параграф 1 и въз основа на член 11 и то ще продължава да се прилага, докато регламент за изменение не се приеме съгласно процедурата, по която е приет Регламент № 170/83.

27. Ищците обаче поддържат, че такава съдебна практика предполага ограничение на риболовните усилия по отношение на разполагаемия улов в даден момент и на нея не може да се позовава в случай на нарастване на възможностите за риболов като в настоящия случай.

28. В това отношение трябва да се отбележи от една страна, че съгласно член 2, параграф 2 от Регламент № 170/83, посочен по-горе, мерките за ограничаване на улова се отнасят до видове или групи видове; от друга страна, съгласно член 4, параграф 1 от същия регламент относителна стабилност трябва да се осигурява за всяка държава-членка „по всеки от разглежданите запаси”, тоест за риби от определен вид, които се намират в определена географска зона. Установено е, че е невъзможно да се оцени по точен начин обема на тези запаси, които могат с годините да намаляват или да се увеличават, според биологичното развитие на видовете. И това е причината Съдът да уточни в Решението Romkes, посочено

по-горе, че относителната стабилност на риболовните дейности трябва да се състои в поддържане на фиксиран процент на всяка държава-членка, а не да бъде гаранция за определено количество риба.

29. При тези условия, принципът за относителна стабилност на риболовните дейности не може да се тълкува като налагащ задължение за Съвета да пристъпва към ново разпределение всеки път, когато е установена промяна в определен запас, когато този запас вече е бил обхванат от първоначалното разпределение. От друга страна, така както правилно изтъкна генералния адвокат споразумението за риболов с Гренландия съдържа серия от разпоредби, които могат да се обяснят единствено с несигурния характер на количествени предвиждания по отношение на определения запас.

30. Първият използван аргумент трябва да бъде отхвърлен.

31. Що се отнася до аргумента, изведен от присъединяването на Португалската република и Кралство Испания към Общността на 1 януари 1986 г. трябва да се приеме, че обективния факт на приемане на една държава не може сам по себе си да предизвика правни последици, след като условията за присъединяване са уредени в съответния акт.

32. В настоящия случай, член 2 от разглеждания акт за присъединяване предвижда, че веднага след присъединяването всички разпоредби на основополагащите договори и на актовете, приети от институциите на Общностите преди присъединяването обвързват новите държави-членки и са приложими в тези държави при условията, предвидени в тези договори и в самия акт за присъединяване.

33. Що се отнася до рибарството, и по-специално до външните ресурси, Акта за присъединяване (член 167 що се отнася до Испания и член 354 що се отнася до Португалия) предвижда режим на интеграция, който се ограничава до приемане от страна на Общността на управлението на споразуменията за риболов, сключени преди това с трети страни от новите държави-членки, а също така във временното оставане в сила на правата и задълженията, произхождащи от тях, докато Съветът вземе необходимите решения за запазване на риболовните дейности, произтичащи от упоменатите споразумения.

34. При тези условия в съответствие с член 2 от Акта за присъединяване се налага използването на достиженията на правото на Общността, по-специално на принципа за относителна стабилност, така както е установен в Регламент № 170/83, посочен по-горе, след като последния не е бил изменен с изключение на техническото адаптиране на броя на гласове в процедурата за решение, предвидена в член 14, параграф 2 (приложение I, точка XV от Акта за присъединяване), и тълкуван от Съда.

35. Следователно трябва да се отхвърли този втори аргумент.

36. Трябва е да се уточни, че ако Акта за присъединяване не е засегнал, както би могъл да го стори, съществуващото положение по отношение на разпределение на вътрешните ресурси за риболов, то не бива да се забравя, че след

присъединяването си Португалската република и Кралство Испания са в същото положение като останалите държави-членки, които не са се ползвали от първоначалното разпределение.

37. От това следва от една страна, че двете държави-членки имат право да участват в разпределението на новите риболовни възможности, евентуално на разположение по силата на споразумения с трети страни, сключени след присъединяването и имащи за предмет риболовни ресурси, които не са били още разпределени; от друга страна, при евентуално преразглеждане на системата съгласно член 4, параграф 2 от Регламент № 170/83 упоменатите държави могат да изтъкнат своите претенции по същия начин, по който и другите държави-членки.

38. Що се отнася до аргумента, изтъкнат от Кралство Испания, извлечен от недостатъчно използване на квотите трябва да се каже, че в действителност, и както Съветът го е отбелязвал без да бъде убедително опроверган, риболовните възможности, дадени на Общността в съответствие със споразумение с трета страна се базират на предвиждания, които могат да се окажат неточни и да не отразяват реалните количества на улова. В тези условия простото констатиране на резултатите от риболова по-малки от предвидените количества не би могло да създаде задължение за ново разпределение за следващата година. Трябва да се добави също, че Кралство Испания не е привело никакво доказателство за умишлено неизползване от страна на заинтересованите държави-членки на риболовните квоти, предоставени им съгласно спорния регламент.

39. Следователно тъй като този трети аргумент не може да бъде признат, трябва да бъде отхвърлено в своята цялост правното основание, изведено от нарушението на принципа за относителна стабилност на риболовните дейности.

По правните основания, изведени от нарушението на общите принципи на правото на Общността

40. Ищците поддържат, че като е приел спорния регламент без да ги включи във формулата за разпределение, Съветът е нарушил принципа за недискриминация, вписан в член 7 от Договора. Според португалското правителство Съветът също така бил нарушил принципите за пропорционалност, равенство и за солидарност на Общността.

41. Нарушаването на принципа за недискриминация според португалското правителство произтича основно от факта, че от 1973 до 1977 г., т.е. приблизително през референтния период, въз основа на който формулата за разпределение между държавите-членки е била установена през 1983 г. португалската флота била уловила в Гренландски води почти същото количество атлантическа треска, колкото е уловила Федерална република Германия и почти тринадесет пъти повече отколкото Обединеното кралство.

42. Испанското правителство изтъква в това отношение, че новите държави-членки, след като заради присъединяването си са загубили за сметка на Общността собственото си право да договарят споразумения за риболов с трети страни, остават изключени от риболовните възможности, които Общността

постига, договаряйки подобни споразумения с трети страни; то подчертава от друга страна, че други държави-членки са били облагодетелствани от споразумения за риболов, сключени от Испания с трети страни преди присъединяването си, докато Испания е изключена от квотите, които Общността придобива по силата на споразумения, които тя е сключила от своя страна през същия период.

43. Трябва да се упомене в това отношение, че положението на ищците не е сравнимо с това на другите държави-членки, които се ползват от разпределенията, ако се вземат предвид съдържанието на Акта за присъединяване, както беше припомнен по-горе, по отношение на интеграцията на новите държави-членки в общата политика в областта на рибарството, и по-специално що се отнася до външните риболовни ресурси, вече на разположение и разпределени при присъединяването.

44. Всъщност, доколкото Акта за присъединяване не променя съществуващата ситуация в областта на разпределението на външните ресурси, достиженията на правото на Общността остават приложими. Оттук следва, че новите държави-членки не биха могли да се позовават на обстоятелства, предхождащи присъединяването, от които по-специално тяхната риболовна дейност през референтния период, за да не приложат разглежданите разпоредби. След присъединяването си те се намират в същата ситуация като останалите държави-членки, изключени от разпределението благодарение на принципа за относителна стабилност на риболовните дейности, предвиден в споразуменията, сключени преди присъединяването и обобщен в разпределението, извършено през 1983 г. Тази преценка не би могла да бъде променена от факта, че със своето присъединяване, новите държави-членки вече нямат правомощия да сключват самостоятелни споразумения и това ги поставя в ситуация, идентична с тази на останалите държави-членки, или от факта, че не са получили компенсация за външните ресурси, които са привнесли в Общността.

45. Следователно правното основание, изведено от нарушението на принципа за недискриминация трябва да бъде отхвърлено.

46. Според португалското правителство отказът да се дадат риболовни квоти на новите държави-членки имащи стари и силни риболовни традиции във водите на Гренландия, би било непропорционално по отношение на преследваната цел, а именно относителната стабилност на риболовните дейности, изтъква се аргументът, че интересите на португалската флота в тази зона ще бъдат изцяло пренебрегнати.

47. Това правно основание не би може да бъде прието. Обратно на това, което твърди ищецът достатъчно е да се види, че разпределението, извършено преди присъединяването не е било променено от самия акт за присъединяване с мотива, че това разпределение е извършено, за да се гарантира относителната стабилност на риболовните дейности на държавите-членки що се отнася до вече разпределените запаси в момента на присъединяването. Всяко разширяване на разпределението в действителност би нарушило тази стабилност дори при увеличаване на риболовните възможности, тъй като последните в средносрочен

план само компенсират намаленията, и едните и другите варират в зависимост от биологичното развитие на видовете.

48. Португалското правителство се позовава също така на нарушаване на принципа за равенство, който дори и да не се покрива изцяло с принципите за недискриминация и пропорционалност, изисква да се вземат под внимание съществуващите интереси. Упоменатият принцип не може да замести приложимата норма на Общността, но би оправдал едно достатъчно гъвкаво тълкуване. Националният съд е този, който трябва да формулира общото изискване за равенство като пристъпи към едно гъвкаво тълкуване на търсената стабилност.

49. В тази връзка трябва да се припомни, че в Решението от 16 юни 1987 г., по дело *Romkes*, посочено по-горе, Съдът вече е дал тълкувание на изискването за относителна стабилност и го е определил като запазване на един и същи фиксиран процент за всяка държава-членка, португалското правителство се позовава на присъединяването си към Общността, за да оправдае необходимостта да се промени това тълкуване вследствие именно на собственото си присъединяване. Но е необходимо да се припомни, че присъединяването на нови държави-членки към Общността става с актове, които имат стойност на първично законодателство, и които могат да изменят, във всяка област на правото на Общността, по-рано съществуващите положения, достиженията на правото на Общността са общото правило. В този случай, както беше констатирано по-горе Акта за присъединяване на Кралство Испания и португалската република е уредил въпросите по външните риболовни ресурси по такъв начин, че системата за разпределение да остане непроменена. При тези условия, присъединяването на ищците не може да бъде основание да се променят посочената съдебна практика.

50. Следователно това правно основание трябва да бъде отхвърлено.

51. Португалското правителство изтъква, че Съветът е нарушил принципа на „солидарност на Общността”, който би могъл да се извлече от член 5, параграф 2 от Договора що се отнася най-вече до поведението на държавите-членки в Съвета при приемането на спорния регламент.

52. Това правно основание трябва да бъде отхвърлено. Необходимо е да се припомни, че член 5 от Договора установява принципа на лоялно сътрудничество в отношенията между държавите-членки и институциите на Общността. Този принцип от една страна задължава държавите-членки да вземат всички мерки, за да гарантират ефикасността на правото на Общността, но и задължава едновременно с това институциите на Общността да проявят същото лоялно сътрудничество с държавите-членки (вж. Определение от 13 юли 1990 г., по дело *Zwartveld*, C-2/88 Imm., Recueil стр. I-3365, точка 17).

53. Следователно приемането на законодателен акт от страна на Съвета не би могло да представлява нарушение на задължението на държавите-членки да гарантират ефективното прилагане на правото на Общността, тъй като защитата на интересите на държавите-членки в рамките на Съвета не влиза непременно в

рамките на упоменатото задължение, нито представлява нарушение на задължението за лоялност, което Съвета има в качеството му на институция.

54. Следователно това последно правно основание трябва да бъде отхвърлено.

55. От предходните съображения следва, че искът трябва да бъде отхвърлен в неговата цялост.

По съдебните разноски

56. Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски. След като португалската република и Кралство Испания са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски. Съгласно член 69, параграф 4 Комисията и встъпилите държави-членки понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът реши:

1. Исковете се отхвърлят.

2. Португалската република и Кралство Испания се осъждат да заплатят съдебните разноски. Комисията, Федерална република Германия и Обединеното кралство да понесат направените от тях съдебни разноски.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 13 октомври 1992 година.

Подписи